

Наш кандидат — Микола Вікторович ПОДГОРНИЙ

Пролетарі всіх країн, єдніться!

СТАЛІНСЬКІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ,
ПРОФКОМУ І МІСЦЕВКОМУ ХАРКІВСЬКОГО
ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО.

ПОНЕДІЛОК

12

ЛЮТОГО

1951 року

№ 4 (653)

Ціна 20 коп.

ВЕЛИКІ Й ПОЧЕСНІ ЗАВДАННЯ БІЛЬШОВИЦЬКОГО АГІТАТОРА

Партійне бюро університету, яке днями заслухало звіт зав. агітпунктом тов. Астахова, у своєму рішенні відзначило роботу, проведenu агітпунктом. Разом з тим бюро вказало на цілий ряд недоліків, що мають місце в агітаційній роботі на виборчій дільниці.

Понад сімсот виходів до виборців зробили агітатори. При цьому провели понад 400 бесід на різноманітні теми з життя радянського народу, про видатні успіхи радянських людей у боротьбі за виконання післявоєнної Сталінської п'ятирічки, про неперушній виборчий блок комуністів і безпартійних, про боротьбу трудящих усього світу, за мир і т. ін.

На агітпункті провадиться велика політико-масова робота. Для виборців були прочитані доповіді, присвячені 27-й річниці з дня смерті В. І. Леніна, про міжнародне становище, про Дмитрія Донського. Кіно, концерти, екскурсії до музеїв університету помітно поживляють політико-масову роботу. Треба відзначити, що всі ці заходи є тут справді масовими — аудиторія ім. Мечнікова, яка вміщує 250—300 чоловік, завжди переповнена. Наші агітатори в цілому зуміли встановити дружний зв'язок з виборцями, які самі виявляють живий інтерес до всієї політико-масової роботи.

Виборці на агітпункті — часті гості. Багато з них приходять висловити свою щиру подяку агітаторові. Так, виборці Вуйтик, Стрельцова, Бичкова з почуттям глибокої вдячності говорять про цікаві бесіди, про чуйну увагу до виборців агітатора Ляліної (філологічний факультет). Виборець Логінова від душі дякує комсомольцям фізико-математичного факультету, які допомагають у

навчанні її дочці, що вчиться у школі. Подібних прикладів можна було б навести не мало.

З виключною увагою прослухали виборці доповідь про Дмитрія Донського, зроблену за їх бажанням. Наскільки успішно була доповідь тов. Іваницької, можна бачити вже по тому, що десятки виборців прохали тов. Іваницьку виступити ще раз з доповіддю про наших великих предків.

На жаль, є ще випадки скарг виборців на погану роботу агітаторів. Партбюро університету зобов'язало агітпункт негайно усунути всі недоліки в агітаційній роботі. До честі наших факультетських агітколективів треба відмітити, що вони швидко відгукуються на кожний тривожний сигнал. Наведемо кілька прикладів. Виборці Піщик, Костюкова повідомили, що до них лише один раз заглянув агітатор (студент філфаку Бойко), жодного разу не проводив бесіди. Керівник агітколективу т. Шумахер вжив енергійних заходів, і тепер агітатор Бойко став частим гостем у виборців. К. Вахнова повідомила про подібний випадок на адресу агітатора Кузнецова (історичний факультет). Просьба виборців і тут була одразу виконана. Ось ще один ганебний факт. Уже три тижні як член комсомольського бюро філфаку т. Бріман «підшукує» репетитора з російської мови для школярки — дочки виборця Мещерякової. Яке складне завдання — добрати репетитора з комсомольського активу в 600 чоловік! Тов. Бріман ганьбить наш агітколектив.

Довгий час «розкачувався» колектив агітаторів фізико-математичного факультету. За останній

час агітатори поліпшили свою роботу, але все ще не підтяглися до рівня інших колективів. Так, приміром, агітатори економічного, географічного, біологічного факультетів зробили вже по 6—8 виходів до виборців, а фізматовці — половину цієї кількості.

Поліпшили свою діяльність агітатори філологічного, історичного, геологічного факультетів, які раніше де в чому відставали. Але помітно знизили рівень роботи колективи хімічного факультету та факультету іноземних мов. Так, коли на інших факультетах минулого тижня зроблено було по 2—3 виходи до виборців, то тут — по одному виходу. Ці колективи досі не випустили жодного номера стінгазети. Немає потреби доводити, яке велике значення має стінна преса, бойові листки у справі популяризації досвіду кращих агітаторів, у справі виправлення недоліків. Наші стінгазети розповідають про живі змістовні бесіди агітаторів Зрибняк, Жир, Довгальової, Гойзман, Усенко, Литвиненко, Каца, Баткіна, Новаченко, Рудаєва, Ольгінської, Рогозіної та багатьох інших. Разом з тим на сторінках газет ми бачимо сувору, але справедливую критику тих, хто забув про обов'язок агітатора. Це стосується членів агітколективу Можарова, Лойко, Черненко, Корнієнко, Подмогильної та інших.

Наближається день виборів — радісне свято трудящих нашої країни. Завдання агітколективу полягає в тому, щоб забезпечити стопроцентну участь наших виборців у виборах 25-го лютого, щоб всі виборці як один віддали свої голоси за кандидата в депутати Верховної Ради УРСР Миколу Вікторовича Подгорного.

КОРОТКА БІОГРАФІЯ

Микола Вікторович Подгорний народився 1903 року в сім'ї робітника-ливарника Карлівського машинобудівного заводу Полтавської області.

Закінчивши школу в 1919 році, тов. Подгорний активно включається в громадське життя. Він працює секретарем комсомольської організації в містечку Карлівці. В 1922 році Миколу Вікторовича командують на учобу до робітфаку, а в 1931 році він закінчує Київський технологічний інститут ім. Мікояна.

В 1930 році Микола Вікторович вступає в ряди більшовицької партії.

Після закінчення інституту тов. Подгорний до 1933 року працює на Андрушівському цукровому заводі Житомирської області старшим помічником головного інженера. З 1933 до 1935 року тов. Подгорний — заступник головного інженера Монастирищенського цукрового заводу Вінницької області, а згодом — головний інженер Кожанського цукрового заводу Київської області; з 1937 до 1939 року — головний інженер Вінницького, потім Кам'янець-Подільського цукротресту.

Микола Вікторович виявив себе здібним організатором, активним громадським працівником. Його обирають секретарем райкому комсомолу, членом Андрушівського і Монастирищенського райкомів КП(б)У.

У квітні 1939 року Миколу Вікторовича Подгорного призначають заступником народного комісара харчової промисловості Української РСР, а через рік — заступником народного комісара харчової промисловості СРСР.

Під час Великої Вітчизняної війни тов. Подгорний працював директором Московського технологічного інституту, а з травня 1944 року його знову призначають заступником народного комісара харчової промисловості УРСР.

У квітні 1946 року тов. Подгорного затверджено постійним представником Української РСР при уряді СРСР в Москві, де він працював до травня 1950 року.

Радянський уряд високо оцінив заслуги Миколи Вікторовича перед Батьківщиною і нагородив його орденом Трудового Червоного Прапора і п'ятьма медалями.

У травні 1950 року тов. Подгорного обрано першим секретарем Харківського обкому КП(б)У.

Виборці Харківського—Дзержинського виборчого округу № 366 висунули Миколу Вікторовича Подгорного кандидатом у депутати Верховної Ради Української РСР.

Окружна виборча комісія Харківського—Дзержинського виборчого округу № 366 зареєструвала Миколу Вікторовича Подгорного кандидатом у депутати Верховної Ради Української РСР.

Вулиця Трінклера, 8. У дні підготовки до виборів до Верховної Ради УРСР тут завжди людно. До агітпункту № 20 приходять виборці, щоб перевірити себе в списках, почитати свіжу газету, журнал, послухати цікаву доповідь, лекцію. Щодня в агітпункті бувають агітатори — студенти і працівники університету. Багато з них протягом кількох років працюють агітаторами на виборчій дільниці, їм є про що розповісти товаришам.

На фото: заступник старшого агітатора агітколективу філологічного факультету студентка В курсу Є. МОЛЧАНОВА ділиться досвідом агітаційної роботи.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

Район імені Фелікса Дзержинського

Революційним пафосом будівництва овіяні трудові будні радянських людей. Комунізм стає нашим завтра, нашим недалеким майбутнім. Грандіозні будови Куйбишевської, Сталинградської та Каховської гідроелектростанцій виростають наче віхи на великому шляху радянського народу.

Про все це думає агітатор, коли йде на чергову бесіду до виборців. І хочеться йому розповісти про свій Дзержинський район, про те, що робиться в стінах його підприємств, в аудиторіях, інститутах, у кімнатах наукових установ.

Великий і складний колектив працює в організації, що відома під назвою Укріплену: інженери, енергетики, геоло-

ги, топографи, гідротехніки, гідрометри трудяться над створенням проектного завдання для Каховського гідровузла, забезпеченням будівництва проектно-кошторисною документацією на підготовчі роботи 1951 року.

Багато вже зроблено, а попереду ще десятки складних досліджень, контрольно-випробувальних та інших робіт. Ніколи ще так тісно не був пов'язаний Харків з Каховкою, як у ці дні. На місці, де в недалекому майбутньому розміститься Каховське водосховище, працюють дослідницькі партії геологів і топографів під керівництвом тт. Багарської, Мартинова і Кравцова.

Десятки організацій району живуть напруже-

но, творчою працею, всі вони вносять свій внесок у справу побудови комуністичного суспільства в нашій країні. Буде весь народ. І в цьому — джерело сили, віра у можливість перемогти всілякі труднощі на шляху, в цьому — запорука перемоги.

Агітатор приходить до виборців. Ясний план бесіди, добре продумана кожна деталь. І все ж він знає: буде багато запитань — і «по темі» і «поза темою». І може бути у теплій, невимуреной бесіді агітатора з виборцями закладені наростки відносин людей в комуністичному суспільстві, до якого ми наближаємося з кожною нашою трудовою і з кожною нашою культурною перемогою.

ВІД ТЕХНІКА ДО ІНЖЕНЕРА

Від Сталінграда до Берліна пройшов учасник Великої Вітчизняної війни Петро Іванович Лисенко.

Останні чотири роки багаті для нього подіями на фронті мирної праці.

Повернувшись до рідного міста, П. І. Лисенко почав працювати на Харківському електро-механічному заводі ім. Сталіна. В труді, як і в бою, Петро Іванович віддає всі свої сили для частя на роду, для розквіту рідної Вітчизни. Від рядового техніка до старшого інженера відділу головного технолога заводу — ось шлях, який пройшов Петро Іванович Лисенко за чотири роки.

Зараз ХЕМЗ випускає мотори для потужних екскаваторів, що будуть відправлені до сталінських новобудов комунізму.

Разом з усім колективом заводу Петро Іванович Лисенко самовіддано працює для торжества комунізму.

За чотири радянські роки...

В чотирьохповерховому будинку № 3 по вул. Покровського живуть звичайні радянські люди. Загляньте до кожної квартири — і всюди ви відчуєте пульс творчого життя. Сталінська Конституція відкрила наші люди широкі, захоплюючі перспективи, можливість до зростання в будь-якій галузі господарства і культури.

З часу останніх виборів до Верховної Ради УРСР в будинку № 3 відбулося не мало змін. В будинку народилося 18 молодих громадян. За чотири роки колишні школярі стали студентами вузів і технікумів. Ті, хто учився в інститутах, стали спеціалістами і зараз працюють в різних галузях Батьківщини. По 5—6 річних норм виконали за чотири роки робітники-стахановці харківських заводів.

☆☆☆

ЗАКОН СОЦІАЛІЗМУ

Невпинне зростання добробуту радянських людей — закон соціалізму. За останні роки радянський уряд і комуністична партія дівчі провели зниження цін на продукти харчування і промислові товари.

За чотири роки мешканці будинку № 3 придбали новий одяг, взуття, меблі, велосипеди, радіоприймачі.

Мотоцикл купила сім'я Куренкових. Цю фотографію ми знайшли в родинному альбомі. На ній ми бачимо випускника авіаційного інституту А. Куренкова

МРІЯ СТАЛА ДІЙСНІСТЮ

В середній школі Олена захоплювалася географією. Чотири роки тому вона стала студенткою Харківського педагогічного інституту. Ми не дивуємося цьому — в радянській країні перед молодістю відкриті всі шляхи.

Олена з захопленням слухала лекції. Кожен день збагачував її новими знаннями.

Минуло чотири роки. Олена Зоря закінчує інститут. Вона готується передати свої знання, свою любов до Батьківщини молодому поколінню.

ШІСТЬ РІЧНИХ НОРМ

З 1936 року працює стругальником Микола Андрійович Кінаш на Харківському заводі трітійового машинобудування. В тяжкі зимові дні 1941 року, захищаючи рідну Москву від фашистських загартників, він мріяв про день, коли після перемоги над ворогом повернеться до рідного міста, знову стане до свого верстату.

І ось радісний день настав. Микола Андрійович повернувся до мирної праці. Він пройшов по цехах заводу, зустрів старих друзів, а другого ж дня вийшов на роботу.

За чотири роки післявоєнної Сталінської п'ятирічки, що минули з часу останніх виборів до Верховної Ради Української РСР, Микола Андрійович завершив шість річних норм.

Ставши тепер на стахановську вахту на честь дня виборів, комуніст т. Кінаш виконує денне завдання на 250—260 процентів.

Цифри і факти

ХАРКІВ — місто вузів, і 9 з них розміщені в нашому районі. Серед них такі великі учбові заклади, як Університет ім. Горького та Медичний інститут.

Тисячі випускників вузів району щороку роз'їждяться в усі кутки неосяжної Батьківщини.

У ЗВ'ЯЗКУ з спорудженням Сталінських будов на Півдні України кафедра ентомології університету вивчає вплив середовища на зміни фауни в районі Каховки.

Кафедри геологічного факультету вивчають умови районів Південно-Українського та Північно-Кримського каналів, щоб передбачити зміни гідрогеологічного режиму. Це має велике значення для заходів іригації.

58542 ТИСЯЧІ квадратних метрів бруку й тротуарів відновлено і відремонтовано лише за останній рік.

Нового бруку вкрито на площі в 11030 квадратних метрів, лише на околицях за рік збудовано 12 кілометрів нових доріг.

ЗБУДОВАНО нову вулицю — в'їзд Трінклера, 3, з будинками працівників Діпрококсу, Шкірзаводу, Діпроцементу.

Новими будинками забудовано проспект ім. Леніна.

Нове селище простяглося вздовж Дергачівського шосе.

15 КІЛОМЕТРІВ вуличної електромережі проведено на околицях району за 1950 рік. До 11 будинків підведено газову магістраль.

З А РОКИ Сталінської п'ятирічки поліпшено тролейбусне сполучення, відновлено дитячу залізницю.

В 1950 році відкрито новий автобусний шлях до села Олександрівки та виселку «Донбасенергомонтаж».

В 1951 році заплановано підвести тролейбусну сітку до Держпрому.

200 ТИСЯЧ дерев та кущів висаджено в районі за роки післявоєнної Сталінської п'ятирічки. Лише на Павловських схилах в 1950 році висаджено 11000 дерев. Радіють харків'яни, щодня спостерігаючи, як прикрашається місто. Нещодавно район збагатився трьома новими скверами. Збудовано два фонтани, прикрашені скульптурами.

На благоустрій району лише в 1950 році витрачено 2 млн. 450 тисяч карбованців.

40 ТИСЯЧ жителів з власної ініціативи взяли участь у відновленні житлових площ та впорядкуванні вулиць і майданів району.

118 нових квартир одержали трудящі лише в минулому 1950 році. За роки післявоєнної п'ятирічки споруджено 116 будинків індивідуальними будинками.

ПОЛІПШУЄТЬСЯ лікарське обслуговування. Восени 1950 року 10 кабінетів добудовано до лікарні № 15.

В селі Олександрівка організовано філіал 4-ої дитячої консультації.

У віддаленому селищі «Червоні Зорі» відкрито стоматологічний кабінет.

7.100 дітей оздоровлено в літні місяці 1950 року.

390 РОБІТНИКІВ за 1950 рік одержали другу професію. 465 чоловік підвищили свою кваліфікацію.

З КОЖНИМ роком зростає сума коштів, яка призначається на потреби народної освіти в районі. Якщо в 1948 році виділено було 7 млн. 899 тис. карб., то в 1950 році — 9 млн. 334 тис. карб.

183 тис. карб. виділено в 1950 році на бібліотечну справу.

5 ШКІЛ було в районі перед Великою Жовтневою революцією. За роки радянської влади створено 17 шкіл, з них 8 десятирічок.

Якщо в 1947—48 учбовому році в районі навчалось 9 тис. дітей, то в 1950 році кількість учнів у школах досягла 12 тисяч.

850 чоловік навчаються у трьох вечірніх школах.

Нещодавно розширено приміщення 117 шкіл. Організація нової 105-ої школи звільнила школи №№ 131, 132, 50, 166 від занять у три зміни.

1150 ДІТЕЙ міста беруть участь у 53 гуртках Палацу піонерів, який знаходиться в нашому районі. 1690 хлопчиків і дівчаток є членами клубів при Палаці. Багато дитячих талантів знаходять тут всі умови для свого розвитку.

Цифри і факти

ДЗЕРЖИНСЬКИЙ район — один з найбільших районів Харкова. Це район вузів і підприємств, широких стримких вулиць і парків, район, де височить гордість харків'ян — Держпром з кілометровою площею, на якій відбуваються традиційні свята. З кожним роком, місяцем, з кожним днем росте Харків, а разом з ним і наш район.

3169 СТАХАНОВЦІВ нараховується на підприємствах району. Далеко за межами міста відоме ім'я Миколи Олександровича Погарського, лауреата Сталінської премії, колишнього шахтаря. Син робітника, він за радянської влади зміг одержати вищу освіту. Зараз він працює головним конструктором заводу маркшейдерських інструментів.

Широко відоме ім'я кращого токаря-швидкісника тов. Курманова, що досяг швидкості різання металів 1000 метрів на хвилину при найвищій нормі 750. Підприємства району перевиконують плани завдяки таким людям, як тов. Приз, що втричі перевищує норми, як бригадир слюсарів, столяр, хімік Пономарьова, наладник Михайлова, взут-

тєвик Цема та багато інших патріотів.

218 БРИГАД відмінної якості працюють на підприємствах району. 18 чоловік одержали власні контрольні клейма. Вони дають лише продукцію високої якості.

На 107 процентів виконало річний план по валовій продукції та номенклатурі виробів найбільше підприємство району — завод маркшейдерських інструментів.

В БОРОТБІ за комплексну експлуатацію сировини, за прикладом Марії Рожньової та Лідії Коробельнікової, ливарний цех артілі «Ширвжиток» половину робочого дня щомісяця працює за рахунок зекономленої сировини, а чемаданний цех артілі «Універсал» на зекономленій сировині працює 6 годин на місяць.

ДАЛЕКО за межами Харкова працюють жителі району, співробітники Діпрококсу, Діпросталя, Промтранспроєкту та інших проектних організацій, яких в районі нараховується двадцять дві. Вони будують міста, заводи, домни, шахти, втілюючи в життя накреслення інженерів, виконані в будинку Державної промисловості.

Н АШ агітколектив є частиною лєнінсько-сталінської армії агітаторів. Священний обов'язок кожного агітатора — бути гідним звання агітатора ідей партії Леніна — Сталіна.

Вміла агітація вимагає від кожного з нас особливого мистецтва. Про це зокрема свідчить і досвід роботи наших кращих агітаторів товаришів Литвиненко, Сухарева, Довгальової, Коваленко, Шевченко, Кагаловської та інших. Кращих агітаторів відзначає висока дисциплінованість, вимогливість до себе. Регулярне відвідування своїх виборців є характерною рисою їх роботи.

До кожної бесіди треба ретельно підготуватися. Треба чітко уявити собі головну мету бесіди, продумати методику проведення, ті заходи, якими досягнута буде головна мета бесіди. Так, Р. Кагаловська, бесідуючи з виборцями про Положення про вибори до Верховної Ради УРСР, прочитала їм газетну статтю «Вибірче право». Тут же вона розказала про американську демократію. Бесіда носила жвавий характер, було задано багато запитань. Видно було, що агітація досягла своєї мети.

Необхідною умовою успішної роботи агітатора є детальне знайомство зі своїми слухачами; щоб розуміти своїх виборців, слід вивчати їх, і це треба робити з перших же відвідувань. Ось, що записала про свою першу зустріч з виборцями агітатор Зрибняк: «Познайомилася з кожним виборцем. Дізналася, хто де працює, вчиться, які має громадські доручення, які читає газети, журнали, книги». Чи всі так провели свої перші зустрічі? Ні, далеко не всі.

Бути хорошим агітатором — значить любити свою справу, пов'язану з життями фактами. Всякий, хто зневажає це павло, терпить невдачу. Ось як відізвався виборець Роговик про бесіду

Школа громадської діяльності

ченко: «Я вже не перший рік працюю на виборчій ділянці і полюблю цю роботу, здружилася зі своїми виборцями. Кожне відвідування — для мене радісна подія». Не одразу приходить ця дружба. Потрібна велика систематична робота.

Значним досягненням агітатора є уміння просто, ясно і разом з тим переконливо розповісти про ті чи інші суспільні події, явища. Агітатор Черемісина в бесіді про агресивний характер американського імперіалізму зуміла у доступній формі пояснити, що являє собою імперіалізм, що слід розуміти під агресією і т. д.

В. І. Ленін надавав важливого значення простоті і ясності мови агітатора, він радив агітаторам «уміти говорити просто і ясно, доступно для маси мовою, відкинувши рідну геть важку артилерію мудрих термінів, іноземних слів, звичених, готових, але не зрозумілих це масі, незнайомих для неї лозунгів, визначень, закличень».

Найсприятливішим засобом агітації є уміння використати художню літературу, картини, схеми та ін. Все це дуже поживає бесіду, зміст її міцніше запам'ятовується слухачами. Так, тов. Кагаловська в бесіді про боротьбу за мир, за демократію цілком доречно прочитала слухачам лист Товарища Фаста, тов. Гуревича в бесіді на цю ж тему розповів про героїну Раймонду Ден. Баткія прочитав статтю І. Еренбурга «Люди хочуть жити». Л. Фінкель підчас бесіди про американську «демократію» читала книгу Василяєва «Америка з чорного чохла».

Не буває агітації «зв'язалі» — агітація завжди конкретна, пов'язана з життями фактами. Всякий, хто зневажає це павло, терпить невдачу. Ось як відізвався виборець Роговик про бесіду

агітатора В. Кузнецова: «Молотити, мов кулемет, про все і вся, не добереш, про що мова йде, не скопиш основної думки бесіди». Тут доречно буде навести поради В. І. Леніна агітаторові: «Поміньте політичної тріскотні, побільше уваги самим звичайним, але живим, з життя взятим фактам комуністичного будівництва...» — писав В. І. Ленін у статті «Великий почин».

Агітація — велика, благородна справа. Кожному, хто з любов'ю ставиться до неї, вона приносить заслужене задоволення. Надзвичайно виразно говорять про це агітатор Коваленко: «Важко передати те задоволення, яке відчуває агітатор, коли йому вдається перетворити свою розповідь на живу бесіду з слухачами».

Кращою нагородою за роботу агітатора є теплі, сердечні відгуки виборців. Саме так пишуть до «Голосу виборця» про одного з кращих агітаторів історичного факультету А. Литвиненко виборці Бандуровська, Рижова, Агєнтова. Велика справа — заслужити, щоб агітатора вважали «своєю» людиною.

Розкрити перед виборцями непорушну силу Сталінського блоку комуністів і безпартійних, розповісти про величезні перемоги радянського народу, одержані під керівництвом нашої славної партії та її вождя великого Сталіна, добитися стопроцентної участі виборців у виборах 25-го лютого, добитися, щоб всі виборці, як один, віддали свої голоси за нашого кандидата — гідного сина своєї Батьківщини М. В. Подгорного — ось головні завдання політичної агітації серед виборців. Партійна організація університету і комсомольський, в основній своїй масі, агітколектив з честю виконують ці завдання. День виборів стане новим триумфом Сталінського блоку комуністів і безпартійних.

П. БИЛКОВ, керівник агітколективу при агітпункті виборчої ділянки № 20, Харківського «Дзержинського виборчого округу № 366.

Щороку 23 серпня на честь річниці звільнення рідного Харкова від фашистських загартників у центрі району — на майдані ім. Дзержинського влаштовується святкова виставка. Підприємства, колективи, радгоспи Харківщини показують країні зразки промислових товарів і сільськогосподарської продукції. В ці дні сотні тисяч трудящих відвідують святкову виставку.
На фото: виставка на майдані ім. Дзержинського у серпні 1950 року. Біля стєнду меблевого комбінату ім. Щорса.
Фото В. ВАСИЛЕНКА.

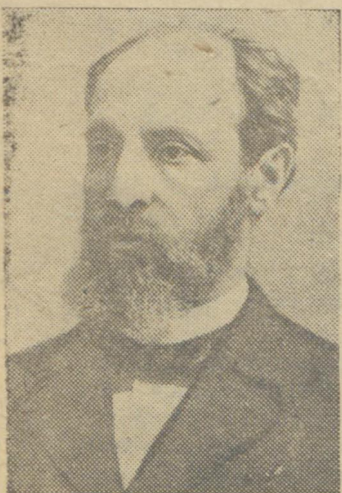
Сад ім. Шевченка — улюблене місце відпочинку трудящих нашого міста. У післявоєнні роки сад значно прикрасився. Витку сотні харків'ян відвідують кіно-театр, музичну естраду, читальню, танцювальний майданчик. В зимові дні тут споруджено дитячу ковзанку.
На фото: на дитячій ковзанці в саду ім. Шевченка.
Фото В. ВАСИЛЕНКА.

Забули про першокурсників

За матеріалами науково-бібліографічного відділу Центральної Наукової бібліотеки

А. Л. Гіршман

В цьому році минає 30 років з дня смерті відомого офтальмолога й громадського діяча-гуманіста Леонарда Леопольдовича Гіршмана (1839—1921 рр.). Вихованець Харківського університету, а потім його професор, Л. Л. Гіршман 50 років свого життя віддав благородній справі служіння народові в галузі медичної науки. У відповідь на численні привітання на честь 35-річного ювілею його наукової та громадської діяльності Л. Л. Гіршман висловив: «Вся моя діяльність полягала тільки в простому виконанні безпосередніх моїх обов'язків. Проте, це не заслуга. Це обов'язок кожного».

В 1860 році Л. Л. Гіршман закінчив медичний факультет Харківського університету. З 1868 року, після захисту докторської дисертації «Матеріали для фізіології цветоощущения», Л. Л. Гіршман працює приват-доцентом, далі — штатним доцентом, а з 1875 року професором створеної його зусиллями кафедри офтальмології. Він починає вперше у Харкові читати самостійний курс очних захворювань.

Будучи на протязі довгих років єдиним спеціалістом-офтальмологом південно-східної Росії, Л. Л. Гіршман під кінець життя створює велику плеяду своїх безпосередніх учнів. Вивчивши спеціально курс шліфування скла, Л. Л. Гіршман поклав початок розвитку оптичної справи в Росії. Трудився і вчений, Л. Л. Гіршман за своє життя оглянув понад мільйон хворих, організував очну клініку, училище для сліпих, був ініціатором створення каси допомоги студентам і головою каси взаємодопомоги лікарів.

В роки реакції (1905 р.), Л. Л. Гіршман залишає роботу в очній клініці й викладання в університеті на знак протесту проти звільнення ректором університету студентів під час «безпорядків» 1904 року, без відомої дисциплінарного професорського суду, головою якого він був.

Нечисленні друковані роботи Л. Л. Гіршмана увійшли до скарбниці вітчизняної й світової літератури з офтальмології. Особливо слід відзначити такі роботи:

«Матеріали для фізіології цветоощущения».

«О лечении трахомы».

«Об употреблении хинина в офтальмологической практике».

«Об очках на основании принципа Галилеевой трубы для употребления при сильной миопии, соединенной с амблиопией» та інші.

Харків'яни, на знак своєї вшановності Леонарду Леопольдовичу Гіршману за його безкорисливе служіння співгромадянам, спорудили йому в 1911 році при житті пам'ятник у вигляді зразкової очної лікарні його імені.

М. ШВАЛЬБ, бібліограф.

На фізико-математичному факультеті основний процент незадовільних оцінок в минулу сесію (20 незадовільно) припадає на I курс. В чому справа? Це питання хвилює зараз не тільки колектив факультету.

П'ять місяців тому факультет гостинно розкрив двері перед випускниками середніх шкіл. Деканат, партійна і комсомольська організації повинні були допомогти першокурсникам правильно організувати своє навчання, залучити їх до активної участі в громадському житті, з перших днів виховувати високодисциплінованих юнаків і дівчат. На факультеті було проведено кілька зустрічей новачків з старшокурсниками, організована лекція «Про самостійну роботу студента». Але на цьому, власне, і заспокоїлись, вирішивши, що справа виховання нового поповнення цілком забезпечена.

Відсутність турботи про збереження і виховання нового поповнення можна в повній мірі закинути, зокрема, факультетській комсомольській організації.

З перших днів учбового року на I курсі виявились недоліки в навчанні й трудовій дисципліні. Так, група «Є» фізичного відділення одразу ж була занесена до розряду «безнадійних». Відомо було, що в групі низька трудова дисципліна, студенти-комсомольці Логачов, Пилипенко, Сігатов й Садовничий систематично пропускати заняття. Незадовільно пройшли в групі перші колоквіуми.

Головним помічником деканату в боротьбі за академічність і високу трудову дисципліну повинні були стати комсомольці. На жаль, курсове бюро ЛКСМУ (секретар т. Косарев) виявилось безпорадним. В ор-

ганізації навіть не помітили, що комсомольців Садовничого й Сігатова виключено з університету. Тов. Косареву про це й досі невідомо...

Жодного разу на курсовому бюро не заслухували звітів прогульників. Бюро майже зовсім не цікавилось академічністю студентів. Лише після колоквіуму з фізики, де виявилось 80 невстигаючих студентів, були скликані комсомольські збори першокурсників. Але й тут не було вимогливої критики, порушники дисципліни та ледарі не були поставлені перед суворим судом громадськості. «Студентам, що не встигають з фізики, — скласти колоквіум» — цією формальною відпискою курсове бюро і закінчило боротьбу за поліпшення якості навчання.

Факультетське бюро ЛКСМУ повинно було скерувати роботу курсової комсомольської організації. Проте, на засіданні бюро жодного разу не розглядалось питання академічності першокурсників, сюди теж не викликали ледарів, прогульників, дезорганізаторів. Мало цікавились члени бюро і побутовими умовами молодих студентів. Відповідальна за академічність факультетського бюро тов. Черкасова, яка перш за все повинна була допомогти першокурсникам, жодного разу не з'явилася на засідання курсового комсомольського бюро. З чотирьох комсомольських зборів, що проводилися на I курсі, вона була присутня лише на останніх зборах. Тов. Черкасова не відвідала студентів у гуртожитку. Членам факультетського бюро було відоме становище в групі «Є», проте комсомольське бюро і тут не допомогло першокурсникам. Керівники

організації не забезпечили гідної підготовки молодих студентів до першої екзаменаційної сесії у вузі. Зовсім не працювала у дні екзаменів стінна преса. На курсі не було випущено жодного «Бойового листка».

Підчас екзаменів почувалась велика неорганізованість. Так, 23 січня в групі «Б» фізичного відділення при складанні екзамену з хімії в аудиторії були присутні всі студенти, які балачками заважали екзаменатору. Замість того, щоб подбати про порядок, комсорг групи С. Дудченко й член курсового комсомольського бюро І. Сірих очолили... передачу шпаргалок студентам.

У дні екзаменаційної сесії комсомольці I курсу не змогли стати авангардом у боротьбі колективу за успішне складання екзаменів. Деякі з них просто безвідповідально поставилися до державної перевірки знань. Так, комсомолец Головка прийшов на екзамен з математики не підготовлений. З його відповіді видно, що він зовсім не володіє технікою диференціювання. Головка не зміг взяти похідне від елементарної функції. «Незадовільно» з фізики та математики, «посередньо» з хімії — ось результат екзаменів цього комсомольця. 11 незадовільних оцінок одержали комсомольці. Серед них Адамович, Андреев, Незджалый та інші.

20 «незадовільно» у першокурсників — тривожний сигнал. Комсомольська організація фізико-математичного факультету повинна в II півріччі серйозно переглянути свою роботу, щодня боротися за хороші й відмінні показники в навчанні, за високу трудову дисципліну студентів перших курсів.

Ф. МАРКУШЕВИЧ.

ПОМИЛКА БОРИСА ТРОЩЕНКА

Борис Трощенко ще в середній школі цікавився зоологією. Інтерес до природничих наук привів його на біологічний факультет університету. З перших же днів занять, захопившись зоологією, він зовсім не приділяв уваги вивченню загально-освітніх дисциплін, як фізика й неорганічна хімія. Трощенко погано відвідував лекції, рідко з'являвся на колоквіуми.

Комсомольська група I курсу звернула увагу на навчання Бориса. На комсо-

мольських зборах товариші справедливо вказали йому, що для того, щоб успішно скласти екзамен, він повинен настирливо й систематично працювати протягом року, бо за кілька днів перед сесією вивчити той чи інший предмет неможливо. Студенти переконливо доводили, наскільки майбутньому кваліфікованому спеціалісту-зоологу необхідні знання фізики й хімії й доручили студентові Тудорову допомогти Борису в навчанні.

Проте, Трощенко не звер-

нув уваги на справедливу критику товаришів, до екзаменів почав готуватись лише в останні дні. Звідси й результат — Борис Трощенко одержав «незадовільно» з фізики, екзамен з неорганічної хімії та анатомії рослин склав на «посередньо».

Трощенко ганьбить ім'я комсомольця й радянського студента.

М. ГОРДІЄНКО.
С. ЧОРНАЯ.

Хроніка

Протягом січня попередній проєкт нового Харківського університету розглядався в Раді Міністрів УРСР, в ЦК КП(б)У, був обговорений і схвалений архітектурною радою при начальнику управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР.

Далі проєкт був розглянутий і схвалений Міністер-

ством вищої освіти СРСР, де були зроблені деякі зауваження, що будуть враховані авторами проєкту в подальшій роботі. Визначена попередня вартість будівництва. Термін представлення проєктного завдання до Міністерства вищої освіти та в Раді Міністрів СРСР для затвердження — 1 квітня 1951 року.

ВИДАТНИЙ РАДЯНСЬКИЙ УЧЕНИЙ

Громадськість країни відзначила ювілей крупнішого представника російської хімічної науки, видатного радянського вченого, тричі лауреата Сталінської премії, заслуженого діяча науки, Героя Соціалістичної Праці, академіка Миколи Дмитровича Зелінського.

В лекторії хімічного факультету з лекцією про М. Д. Зелінського виступив заслужений діяч науки, професор Є. С. Хотінський.

СПОРТСМЕНИ В ПІДШЕФНОМУ РАЙОНІ

У дні зимових канікул група спортсменів ХДУ дала ряд виступів у підшефному Савинському районі.

Перший виступ університетських спортсменів відбувся в середній школі райцентру і пройшов з великим успіхом.

31-го січня вся група спортсменів разом з лижниками - агітаторами провела виступ у районному клубі. Трудящі тепло зустрічали студентів. Виступ розпочався з виконання вільних вправ студенткою біологічного факультету Кочо. Красиве виконання викликало хвилю оплесків. Далі студентка фізико-математичного факультету Седенкова виконала вільні вправи 3-го розряду для жінок з булавами. Особливий успіх мала студентка Половнена, яка виконала вільні вправи 1-го розряду обов'язкової та вільної програми. За участю спортсменів-лижників організована була художня частина вечора. Великий успіх мав виступ акробатів.

В цей же вечір проведена була зустріч з командою шахістів району. Виграла команда студентів.

1-го лютого лижники відправилися в агітпробіг по району, присвячений виборам до Верховної Ради УРСР. Агітатори були розбиті на групи по 2—3 чоловіки. Це дозволило охопити майже весь район. В колгоспах були проведені бесіди, доповіді, випущені бойові листки. Лижний перебіг студентів-агітаторів, продовжувався шість днів.

М. ТРУШНІКОВ,
ст. викладач кафедри
фізвиховання і спорту.

В. о. відповід. редактора В. БУДНІКОВ.

До відома професорів, доцентів і викладачів!

Відкрито додаткову передплату на щомісячний журнал

«ВЕСТНИК ВЫСШЕЙ ШКОЛЫ»

(орган Міністерства вищої освіти СРСР)

Передплату приймають усі відділення

«Союзпечати»

Передплатна ціна: на рік — 72 карб.
на 6 міс. — 36 карб.